Atomové jádro, elektronový obal

Atomové jádro

- Atomové jádro je tvořeno protony a neutrony
- Prvek je látka skládající se z atomů se stejným počtem protonů
- Nuklid je systém tvořený prvky se stejným počtem neutronů
- Izotopy jsou atomy prvku s různým počtem neutronů
 - \bullet ${}^{12}_{6}C$, ${}^{13}_{6}C$, ${}^{14}_{7}N$, ${}^{15}_{7}N$
- \bullet ${}_Z^A X$
 - A nukleonové číslo počet nukleonů (protonů a neutronů) v jádře
 - Z protonové číslo počet protonů v jádře
- Relativní atomová hmotnost je dána hmotnostním poměrem atomových hmotností jednotlivých izotopů prvku.
- Chlor: ³⁵Cl (75,529 %), ³⁷Cl (24,471 %)
- $Ar(Cl) = w(^{35}Cl) \cdot A(^{35}Cl) + w(^{37}Cl) \cdot A(^{37}Cl) = 0,75529 \cdot 34,97 + 0,24471 \cdot 36,97 = 35,45$

Stabilita atomových jader

- Na stabilitu má vliv velikost vazebné energie jádra a poměr mezi počtem protonů a neutronů. U lehkých jader je poměr zhruba 1:1, se vzrůstajícím protonovým číslem dochází ke zvyšování přebytku neutronů
- Vazebná energie je energie, která se uvolní při vzniku jádra z volných nukleonů
- Nejvíce stabilních jader má protonové i neutronové číslo sudé, např. $^{12}_{6}\mathrm{C},$ $^{16}_{8}\mathrm{O},$...
- Naopak kombinace lichého protonového a neutronového čísla je u stabilních jader vzácná, známe pouze čtyři: 1_1 H, 6_3 Li, $^{10}_5$ B a $^{14}_7$ N

Radioaktivní rozpady

- Pokud je v jádru nadbytek neutronů nebo protonů, jádro se přemění na stabilnější.
 - α rozpad rozpad charakteristický pro těžší jádra, dojde k uvolnění α -částice (jádro 4_2 He $^{2+}$), vzniklé jádro má protonové číslo menší o 2 a nukleonové o 4
 - $\bullet \ \ ^{226}_{88} Ra \longrightarrow \ ^{222}_{86} Rn + {}^{4}_{2} He$
 - V případě nadbytku neutronů může dojít k rozpadu neutronu na proton a elektron, během přeměny se uvolňuje částice $\beta^ \binom{0}{-1}e^-$)
 - $\bullet \ _{15}^{32}P \longrightarrow _{16}^{32}S + _{-1}^{0}e$
 - V případě nadbytku protonů může dojít k rozpadu protonu na neutron a pozitron, během přeměny se uvolňuje částice β^+ $\binom{0}{+1}e^+$)
 - ${}^{11}_{6}C \longrightarrow {}^{11}_{5}B + {}^{0}_{+1}e$
 - Nadbytek protonů v jádře může být kompenzován i pomocí elektronového záchytu, kdy proton pohltí elektron a vznikne neutron
 - ${}_{4}^{7}\text{Be} + {}_{-1}^{0}\text{e} \longrightarrow {}_{3}^{7}\text{Li}$

Jaderné reakce

- Poločas rozpadu doba, za kterou dojde k rozpadu poloviny jader v systému
- Pravděpodobnostní veličina
- Charakteristika nestabilních jader, pohybuje se od zlomků sekund až po milióny let
- $N(t) = N_0 e^{-\lambda t}$
- $t_{\frac{1}{2}} = \frac{\ln 2}{\lambda} = \tau \ln 2$
 - ullet N počet částic
 - ullet N_0 počet částic na počátku
 - ullet λ rozpadová konstanta
 - au doba života jádra $au = \frac{1}{\lambda}$

Elektronový obal

- Elektrony vázané k atomovému jádru
- Elektronový obal tvoří asi 0,01 % hmotnosti atomu, ale tvoří většinu jeho objemu
- ullet Poloměr elektronového obalu je řádově $10^{-10}~{
 m m}$
- Elektrony vykazují dualitu chování, v důsledku Heisenbergova principu neurčitosti nelze přesně určit polohu elektrou v atomu, proto popisujeme pouze pravděpodobnost výskytu elektronu
- Počet elektronů v obalu atomu (elektroneutrální částice) je shodný s počtem protonů v jádře
- Elektrony se v obalu pohybují v prostoru vymezeném řešením Schrödingerovy rovnice, tento prostor označujeme jako atomový orbital
- Valenční elektrony elektrony v poslední zaplněné slupce obalu, účastní se chemických dějů

Elektronový obal

- Elektron v atomu můžeme popsat čtyřmi kvantovými čísly
 - Hlavní kvantové číslo (n) popisuje příslušnost orbitalu do elektronové slupky – velikost orbitalu. Nabývá hodnot větších než 0.
 - Vedlejší kvantové číslo (I) popisuje tvar orbitalu. Často se používá označení pomocí písmen: s, p, d, f, g, h, ... Nabývá hodnot v intervalu <0,n-1>.
 - Magnetické kvantové číslo (m) popisuje prostorovou orientaci orbitalu. Nabývá hodnot v intervalu <-l;l>.
 - Spinové kvantové číslo (s) nepopisuje orbital, ale spin elektronu v orbitalu. Nabývá hodnot ±½.
- Pauliho princip výlučnosti v atomu nemohou existovat dva elektrony, které by měly shodná všechna čtyři kvantová čísla, musí se lišit alespoň spinem, tzn. že do jednoho atomového orbitalu se vejdou maximálně dva elektrony.
- Výstavbový (Aufbau) princip elektrony zaplňují orbitaly od energeticky nejnižších. První jsou zaplňovány volné orbitaly s nejnižším součtem n+l.

Elektronová konfigurace

- Popisuje zaplnění atomových orbitalů elektrony
- Orbitaly jsou zaplňovány v pořadí: 1s, 2s, 2p, 3s, 3p, 4s, 3d, 4p, 5s, 4d, 5p, 6s, 4f, 5d, 6p, 7s, 5f, 6d, 7p
- d-orbitaly se zaplňují až po zaplnění s-orbitalu s hlavním kvantovým číslem (n+1), např. 3d orbital se začne plnit až po 4s

- U nepřechodných prvků (s a p blok PSP) je zaplňování orbitalů dáno jejich energetickým pořadím. Sb: [Kr] $4d^{10}$ $5s^2$ $5p^3$
- U přechodných (d blok) a vnitřně přechodných (f blok) prvků nacházíme výjimky a nepravidelnosti v pořadí zaplňování orbitalů

Elektronová konfigurace

Změna pořadí energetických hladin

```
[Ar] 4s^1 (3d^0 4p^0)
Ca [Ar] 4s^2 (3d^0 4p^0)
Sc [Ar] 3d^1 4s^2 (4p^0)
    [Ar] 3d^2 4s^2 (4p^0)
Τi
```

- - Vyšší stabilita zpola zaplněných d-orbitalů
 - U prvků 6. a 11. skupiny dochází k přeskoku jednoho elektronu z orbitalu s do orbitalu d, tím vzniká konfigurace se zpola nebo zcela zaplněným d-orbitalem.
 - Cr: [Ar] 3d⁵ 4s¹
 - Cu: [Ar] 3d¹⁰ 4s¹
 - U f-prvků (lanthanoidy a aktinoidy) je elektronová konfigurace (n– $2)f^{1-14}(n-1)d^{0-1}ns^2$
 - Gd: [Xe] 4f⁷ 5d¹ 6s²
 - U: [Rn] 5f³ 6d¹ 7s²

Elektronová konfigurace

- Při vzniku *kationtů* se uvolňují elektrony z HOMO orbitalu (Highest Occupied Molecular Orbital nejvyšší obsazený molekulový orbital).
- Při vzniku aniontů elektrony vstupují do LUMO orbitalu (Lowest Unoccupied Molecular Orbital - nejnižší neobsazený molekulový orbital).

Na	[Ne] 3s ¹	Na ⁺	[Ne] (3s ⁰)
Ва	[Xe] 3s ²	Ba ²⁺	[Xe]
Fe	[Ar] 3d ⁶ 4s ²	Fe ³⁺	[Ar] 3d ⁵
Cu	[Ar] 3d ¹⁰ 4s ¹	Cu ²⁺	[Ar] 3d ⁹
S	[Ne] $3s^2 3p^4$	S^{2-}	[Ne] $3s^2 3p^6 \equiv [Ar]$
CI	[Ne] $3s^2 3p^5$	CI ⁻	[Ne] $3s^2 3p^6 \equiv [Ar]$